

Geliefden Bernardus Ouders Zuster Broeders en Vrienden

Ik heb den brief van U in gezondheid ontvangen en daar tot mijn
vraagde U al uw gezondheid uit vernemen, het geen mij van het greate-
ste belang is; want al de rampen welke mij tot nu toe hebben getroffen
zijn niet te vergeetken, bij die zo veel een van mijn geliefde Ouders zuster
broeders of vrienden moest verliezen, of zoo het hem kwalijk moest gaan
Geliefde Ouders ik verhoop mij dat gij en dien zelfde U ook vertrouwt
en dat gij U ook mag verbleiden dat ik een vriend heb welke mij het
gemis van Ouders en vrienden vergeet welke ik ook ben in als mijn
eigen broeder. Daar U d'neerit in het geheel heb yemest om ruste
te end. vinder, zoo kunt gij er U ook geen recht denk. beeld van
vormen maar als gij het eens recht nadenkt moet gij het ook met
mij bekennen, hoedanig een trouw en waar vriend is als
men buiten het Nederland als een gerangen mensche zoo ver
van Ouders en vrienden vernijderd is.

U. welk een voorrecht mag ons te beurt vallen dat wij nog gedurig
brieven misfaling met elkander mogen houden als men nagaat hoe
veel dien in verlogs tijden gerangen zijn geweest zulke moesten
ontbeuren welke zoo lang hun gerangen schap heeft geduurd geen
tijding van ~~U~~ Ouders of vrienden hebben gekregen.

en welk een zegen mogt ik ondersinden dat dien goede god mij in
het geraarlijk Ogenblikken, toen ons van alle kanten daagelijks de
dood te gemoet zag snellen, mijn loven voor het vriendlijk staan
en loof heeft bewaard, en zijn beschermengel richt voor mij heeft
ontfermd en in genade op mijn heeft nedergezien, als ik nagaan hoe
veel van mijn krijgsmatkers in de streeke zijn aenweerd al s'omme
dien hun jeugligen levensdruad zoopste besting is al s'een weeten en
na reeds rustende zijn in de scheut der aarde; maar zulke was
het te het geen haer was opgelat, en en het beeld van ten hebben
de dender d'guter. U. welk een beeld ons zoo mening een d'at

van onzen Voorvaders ons hebben yfgeven. - Voor dien het
aller Koningen en voor een rechtvaardigen raak en een oprechte
Vaderlarisch lijdte hebben zij hun jeudig leven opgeofferd, het
welk naar ons inszien vonden. Hier melk betraagij is en zij mogen
hier namaals eens de vruchten voor plukken dit is de wreuk van
mijn hart.

er zijn enige van ons battelgen met het Wilhelms Order vereerd
geworden, maar bij de kaptein een aanspraak deed aan ons allen
ontegen dien gene welke het Eertiken vield uitgeroekt sprak hij op
dere wijze aan mansen gij hebt nu dit ontvangen maar ik kan
er uw van verzeheren dat gij geen meer hebt gedaan als dere uw
kameraden welke hier bij tegenwoordig zijn, maar v d i j hebt het
geluk gehad om veel in het vry van de Troosel offerieren geweest
te hebben onder het bombardement, dus ik moet u u roeit op
hooren moeren of er iets van uw kameraden laten blijven dat gij
grooten heldendaaden hebt bedreven dan de andere Kononiers van
de besetting van het Citadel want als men nagaat hoe veel van
ons battelgen bij het bombardement heeft gekregen hoer zij met nog
geen vierhonderd kannoniers tegen rult een magt van Franschen
hebben gestreden, dan sey ik. zende bijna al dere manschappen
met rult een Eertiken pronken, maar dat kan niet zijn dan
rijn er enkele uitgekooren, maar daarvoor is de roem van de andere
niet minder dan van Uleiden. -

Welk' uer mijn heb een gerust gemeden dat ik al die si lijd mijn pligt heb
betracht zoo als vele van mijn kameraden sul welken groote loof van
mijn is, dat ik tot aan het laatste ogenblik toe mijn pligt voor Siederland
en koning heb betracht, en dat ik ne wil geen wroefverwijting mij daar
om te last ~~ten~~ liggen, van mijn pligt welke op mijn wrede versuind
te hebben of civit. lasthartig iets heb gerveigen, dat mijn pligt was
neen het tegendul loof mij en een gerust gemeden is mijn een
groote troest in mijn gerangensdijp, nu ik niets meer ver mijn
diertbaar Siederland en koning van sul van woren, al toe veld
geleed dat mij de speelden van het begin tot aan het ein
perleg sulken l. lijnen,

niets halssena mensden vrij na het oogenblik dat er eens een in
van ons veringenschap zal kunnen ontdalste künzger rouchte kraede
ren eens weder mag komen, en weder die n ralgewijld mag suaren
welkemen rijften jaren agter een künft megen y misten, dat dien
donk're wolk welk ons gerigt beneveld mag verdrijnen, ondul ons
geregend vaderland weder inderooye blei'ens vrelbaard mag hervi
sleld worden, waan onse voor vaderen zoo naar hebbeder longden
200 reel bliden bloed om is vergooten. God zegen weder bij gavel onse
wapens, en bescherm de vreesdigen burger in zijn woning, voor alle
listen en lagen welke de vijand ook mag gebrueken, hij ziet weder gen
nadig neder op ons land en beek, en blijft ons hulponbrood welke gen
varen' ons megen omringen, ons te voet anteerlugt in alle aardseke
rampen welke ons megen treffen, hij zie weder genadig neder op ons
verdre lotgerallen, dit is de wensch van mijn hart.

P. S. er heeft hier voor eenige dagen een droevig ongeeluk plaats gehad, daar
een kammerier savonds toen de kuaas uit was, een mes heeft genomen
en een van zijn kammeriaden vruulf vromden mit het zelfde heeft
toegebragt en hem bijna het leven heeft benemen, en welk twee
andre hem ontzet hadden, welke twee hij ook den eersten mee
ende tweede een stuk heeft toegebragt, de gemonden zijn opstond
naar het hospitaal gebragt, en de beosricht is op stond aan de
fransken in handen zegeren, het gaat mit degen vonden heel met
en de docter heeft er zijn uiltter sterlijt ook aanbestoond zoo dat
hij zelf al de wonden heeft uitgerogen, welke dus ons aller uchteling
heeft verdiend.

P. S. ook heeft er een kleine opstand tuschen de Hollandsche vrieseniers
en de fransche militaer ongerust, maar alles is thens wedi' rustig
en om de rijft dagen gaant mij een muur of drie voor ons plustier in de
stad wandlen, zoo dat wij geen reden van klagent hebben.

Wie trek ik af met de pen maar niet met mijn hart en zijt dus hartlijch
van mijn gegroot ongerust ook al mijn vrienden en behenden en bedankt voor de
complicier pijn en peit uuffe voor het kon pliment, hetgeen ik maakwar heb
ontvangen ondul het om allen naar ziel en lijche om megen mly
i. i. i. en blijft met stekien. G. ter denige door P. Schukkerman

St. Omer den 14 April 1833

Geliefde en Eerwaarde Ouders Zuster Broeders en Vrienden

ik heb den brief van U in gezondheid ontvangen en daar tot mijn vreugde U aller gezondheid uit vernomen, het geen mijn van het grootste belang is; want al den rampen welke mij tot nu toe hebben getroffen zijn niet te vergelijken, bij dien zoo ik een van mijn geliefde ouders zuster broeders of vrienden moest verliezen, of zoo het hun kwalijk moest gaan.

Geliefde ouders ik verheug mijn dat gij op dien zelfde voet Uw ook vertroost en dat gij U ook mag verblijden dat ik een vriend heb welke mij het gemis van ouders en vrienden vergoed welke ik ook bemin als mijn eigen broeder daar Uw nooit in het geval heb geweest om zulks te ondervinden, zoo kunt gij er U ook geen regt denkbeeld van vormen, maar als gij eens regt nadenkt moet gij het ook met mij bekennen, hoedanig een troost een waar vriend is als men buiten het Vaderland als een gevangen mensch zoo ver van ouders en vrienden verwijderd is.

O! welk een voorregt mag ons te beurt vallen dat wij nog gedurig briefverwisseling met elkander mogen houden als men nagaat hoe veelen dien in oorlogstijden gevangen zijn geweest zulks moesten ontberen welke zoo lang hun gevangenschap heeft geduurd geen tijding van ouders of vrienden hebben gekregen; en welk een zegen mogt ik ondervinden dat dien goede God mij in het gevaarlijk ogenblikken toen ons van alle kanten daaglijks den dood te gemoet zag snellen; mijn toen voor het vijandelijk staal en lood heeft bewaard en zijn beschermengel zich over mij heeft ontfermd en in genade op mijn heeft nedergezien als ik nagaan hoe veele van mijn krijgsmakkers in den strijd zijn gesneuveld, vermag dien hun jeugdigen levensdraad zoo plotseling is afgesneden en nu reeds verslonden zijn in de schoot der aarde; maar zulks was het lot het geen hun was opgeleid en op het bed van eer hebben

zij den heldendood gestorven welk voorbeeld ons zoo menigeen het van onze Voor Vaders ons hebben gegeven.

Voor den besten aller koningen en voor een regtvaardigen zaak en een opregte Vaderlandsliefde hebben zij hun jeugdig leven opgeofferd, het welk naar ons inzien in den Heer welbehaaglijk is en zij mogen hier namaals eens de vrugten voor plukken dit is de wensch van mijn hart.

Er zijn enige van ons batteljon met het Willems Orde vereerd geworden; waarbij de kaptein een aanspraak deed aan ons allen en tegen dien gene welke het Eerteken werd uitgereikt sprak hij op deze wijze aan; mannen gij hebt nu dit ontvangen maar ik kan er uw van verzekeren dat gij geen meer hebt gedaan als deze uw kameraden welke hierbij tegenwoordig zijn, maar gij hebt het geluk gehad om veel in het oog van de Hoofdofficieren geweest te hebben onder het bombardement, dus ik moet u er nooit op hooren snoeven of er iets van uw kameraden laten blijken dat gij grooten heldendaden hebt bedreven dan de andre Kannoniers van de bezetting van het Citadel.

Want als men nagaat hoe veel roem ons batteljon bij het bombardement heeft gekregen en hoe wij met nog geen vierhonderd kannoniers tegen zulk een magt van franschen hebben gestreden, dan zeg ik zoude bijna al deze manschappen niet zulk een Eerteken pronken, maar dat kan nu niet zijn dus zijn er enkele uitgekozen, maar daar voor is de roem van andre niet minder dan van u ieder. Ook ik voor mijn heb een gerust geweten dat ik al dien tijd mijn pligt heb betracht zooals vele van mijn kameraden het welk een groote troost voor mijn is, dat ik tot aan het laatste ogenblik toe mijn pligten voor Vaderland en Koning heb betracht en dat ik nooit geen zelfverwijting mij daarom te last kan liggen, van mijn pligt welke op mijn ruste verzuimd te hebben of ooit lafhartig iets heb geweigerd, dat mijn pligt was, neen het tegendeel troost mijn en een gerust geweten is mijn een groote troost in mijn gevangenschap, nu ik niets meer voor mijn dierbaar

Vaderland en Koning van nut kan wezen, alhoewel ik geloof dat wij de speelbal van het begin tot aan het eind van de oorlog zullen blijven.

Reikhalzend wensden wij nu het oogenblik dat er eens een eind aan ons gevangenschap zal koomen en dat de lang gewenschste vrede nou eens weder mag komen en weder dien zaligen tijd mag bewaren welke men vijftien jaren agtereen heeft mogen genieten, dat dien donkre wolk ons gezigt beneveld mag verdwijnen; en dat ons gezegend Vaderland weder in de voorge bloei en welvaart mag hersteld worden, waar onze voorvaders zoo naar hebben verlangd en waar zoo veel Heldenbloed om is vergooten.

Gods zegen werden het geweld onzer wapenen, en beschermt den rustigen burger in zijn woning vooral de listen en lagen welke de vijand ook mag gebruiken, hij ziet verder genadig neder op ons land en kerk, en blijft ons hulp en troost welke gevaren ook ons mogen omringen; ons troost en toevlugt in alle aardsche rampen welke ons mogen treffen, hij zie verder genadig op ons verdere lotgevallen, dit is de wensch van mijn hart.

P.S.

Er heeft hier voor eenige dagen een droevig ongeluk plaats gehad, daar een kannonier 's avonds toen de kaars uit was, een mes heeft genomen en een van zijn kameraden twaalf wonden met het zelfde heeft toegebracht en hem bijna het leven heeft benomen zoo niet twee andre hem ontzet hadden, welke twee hij ook den eerste twee en de tweede een steek heeft toegebracht, de gewonden zijn opstond naar het hospitaal gebracht, en de booswicht is op stond aan de franschen in handen gegeven, het gaat met de gewonden heel wel en de docter heeft er zijn uitterste vlijt ook aan betoond zoodat hij zelf al de wonden heeft uitgezogen, welke dus ons aller achting heeft verdiend.

N. B.

Ook heeft er een kleine opstand tussen de Hollandsche priezeniers en de fransche militairen geweest, maar alles is thans weder rustig en om de vijf dagen gaan wij een uur of drie voor ons plezier in de stad wandlen, zoodat wij geen reden van klagen hebben.

Nu breek ik af met de pen maar niet met mijn hart en zijt dus hartlijk van mijn gegroet en groet ook al mijn vrienden en bekenden en bedank vooral oom pieter pijl en piets aaffe voor het kompliment het geen ik van haar heb ontvangen en dat het uw allen naar ziel en lijdzaam mogen welgevallen.

Ik verblijf met achting Uw onderdanige Zoon

Pr. Schekkerman.